Предраг Ђ. Бајић^[1]

Универзитет „Унион – Никола Тесла“

Факултет за спорт

Београд (Србија)

УДК 316.34(81)(049.32)

316.34(470)(049.32)

316.34(540)(049.32)

316.34(510)(049.32)

Приказ

Примљен 21. 06. 2021.

Прихваћен 21. 06. 2021.

doi: 10.5937/napredak2-32836

Осврт на оне који долазе: Кинеске „цигле“ у глобалној економији

Ли Пејлин, М. К. Горшков, Сели Скалон и К. Л. Шарма (ур.): *Друштвена стратификација у земљама БРИК-а: промене и перспективе*. Завод за уџбенике, Београд, 2014, 846 страна

Појам БРИК је у кратком периоду постао толико препознатљив да је у свакодневном говору и новинским извештајима престало да се даје додатно објашњење уз његово спомињање. У првој години овог века сковао га је британски економиста Џим О'Нил (Jim O'Neill), у извештају инвестиционе банке Голдман Сакс (Goldman Sachs) о економском истраживању под оригиналним називом *The World Needs Better Economic BRICs*, поигравајући се тако изговором енглеске речи за цигле (*bricks*). На тај начин је нагласио како су „свету потребне боље економске 'цигле'“ и на глобалном нивоу повезао у једну кованицу земље с растућим развојем

[1] predrag.bajic@fzs.edu.rs

економског потенцијала – Бразил, Русију, Индију и Кину, за које је у каснијим радовима изнео предвиђања да би до половине 21. века могле знатно да преуреде светски економски поредак.

Управо су те потенцијално боље „цигле“ на глобалном плану изазвале велику пажњу. Тај извештај је усмерио погледе других држава и инвеститора ка подручјима која су препозната као „светска фабрика“ (Кина), „светска сировинска база“ (Бразил), „светска бензинска пумпа“ (Русија) и „светска канцеларија“ (Индија). И не само то, већ је економски потенцијал тих земаља подигао њихову међусобну сарадњу на виши ниво, па је први самит земаља БРИК-а одржан 2009. године у руском граду Јекатеринбургу, да би се потом том кругу прикључила и Јужноафричка Република.

Иако повезане економским интересима, који су препознатљиви и на глобалном нивоу, други сегменти поменутих друштава остали су у другом плану, мање познати светској јавности, што је покушао да промени тим социолога кроз обимну студију *Друштвена стратификација у земаљама БРИК-а: промене и перспективе* (*Handbook on Social Stratification in the BRIC Countries: Change and Perspective*), коју су уредили Ли Пејлин (Li Peilin), М. К. Горшков (М. К. Gorshkov), Сели Скалон (Celi Scalon) и К. Л. Шарма (К. L. Sharma), који је написао свих девет анализа везаних за Индију. Идеја о овом зборнику резултат је споразума о сарадњи из 2009. године, потписаног између Кинеске академије друштвених наука (CASS) и Руске фондације

за друштвене науке (RFH), после чега је проширена кроз сарадњу са социолозима из Бразила и Индије. Исход је зборник са 36 радова, подељених у девет тематских целина, бројним подацима, графиконима и табелама, као и богатом библиографијом, која даје могуће смернице за даље истраживање. На српском језику га је објавио Завод за уџбенике 2014. годину дана после оригиналног издања (превела с енглеског језика Миљана Протић).

Већ на корицама је наговештено да „ова упоредна студија, попуњавајући празнину у постојећој литератури, помаже да боље разумемо привредни раст и друштвени развој четири велике земље и нуди одговор на питање: како те силе у успону, са огромним међусобним историјским, географским, културним, језичким, верским и политичким разликама, могу да имају исте тежње и заједнички делају“. Аутор Ли Пејлин о томе говори у уводу, где наглашава да су „корените промене у друштвеној структури тих земаља оно што ће одредити њихову будућност, али и делимично обликовати друштвено-економски пејзаж света“. О озбиљности говори и списак од 28 сарадника, чије се кратке биографије налазе на странама после увода.

У првом делу ове упоредне студије, под називом „Промене у друштвеној стратификацији“, налазе се следеће анализе: „Друштвена стратификација и њене промене у Бразилу“ (С. Скалон), „Промене у друштвеној стратификацији руског друштва у периоду преображаја“ (З. Т. Голенкова и М. К. Горшков), „Друштвена стратификација и промене у савременој Индији“ (К. Л. Шарма) и

„Промене у друштвеној стратификацији Кине почев од 1978. године“ (Ли Пејлин).

У другом сегменту се говори о радничкој класи у следећим радовима: „Рад, радници и политика у савременом Бразилу од 1980. до 2010. године“ (М. А. Сантана), „Радничка класа у транзиционом друштву: од Совјетског Савеза до Руске Федерације“ (З. Т. Голенкова и Е. Д. Игитканијан), „Урбана индустријска и рурална пољопривредна радничка класа у Индији“ (К. Л. Шарма) и „*Status quo* и промене у структури радничке класе у данашњој Кини“ (Ли Веј и Тјан Фенг).

У трећем делу о сељаштву се говори у следећим радовима: „Бразилско сељаштво: историја отпора“ (М. де Назарет Баудел Вандерлеј), „Преображај друштвене структуре савремене руралне Русије“ (А. А. Хагуров), „Раслојавање сељаштва у Индији по стицању независности“ (К. Л. Шарма) и „Рурално друштво и сељаштво у Кини“ (Фан Пинг).

У четвртм сегменту фокус је на предузећима и предузетништву дат у следећим анализама: „Иновативно предузетништво у Бразилу“ (С. К. Гимараш), „Развој предузетништва у Русији: главни трендови и *status quo*“ (А. Чепуренко), „Традиција и предузетништво индијских приватних предузетника“ (К. Л. Шарма) и „Почеци приватног предузетништва у кинеској транзиционој економији“ (Чен Гуангђин).

Пети део се бави средњом класом, историјски и кроз савремене тенденције, а чине га следећи радови: „Стварање средње класе у Бразилу: историја и изгледи за

будућност“ (А. Салата и С. Скалон), „Средња класа у руском друштву: хомогеност или хетерогеност?“ (Н. Е. Тихонова и С. В. Марејева), „Успон средње класе у Индији по стицању независности“ (К. Л. Шарма) и „Хетерогени састав и вишеструки идентитет кинеске средње класе“ (Ли Чунлинг).

Шести део је посвећен неједнакостима у приходима: „Неједнакост у приходима и друштвена стратификација у Бразилу: кључни одређујући фактори и промене у првој деценији XXI века“ (А. Г. Кошта и С. Скалон), „Неједнакост у приходима у Русији“ (Ј. Епикина), „Сиромаштво и неједнакост у приходима у индијским урбаним и руралним областима“ (К. Л. Шарма) и „Структурна својства и трендови економске неједнакости у Кини“ (Чен Гуангђин).

Образовна неједнакост тема је седмог дела, у којем се налазе следећи радови: „Образовна неједнакост и друштвена стратификација у Бразилу“ (М. да Кошта, М. С. Козлински и А. Г. Кошта), „Неједнакост у образовању: руски случај“ (Д. Л. Константиновски), „Образовање и друштвена стратификација у Индији: систематска неједнакост“ (К. Л. Шарма) и „Образовна неједнакост и експанзија образовања у Кини“ (Ли Чунлинг).

Када је реч о потрошњи, та тема је обрађена у осмом делу у следећим анализама: „Више од друштвене стратификације: нов начин сагледавања потрошачких пракси у савременом Бразилу“ (М. Кастањеда), „Потрошња и начин живота у Русији“ (П. М. Козирева, А. Е. Низамова и А. И. Смирнов),

„Настајућа потрошачка класа и њен начин живота“ (К. Л. Шарма) и „Стратификација потрошње међу друштвеним класама, групама занимања и идентитетским групацијама у Кини“ (Тјан Фенг).

У последњем, деветом сегменту, под насловом „Класна свест и вредности“, груписани су следећи радови: „Стварање радничке класе у Бразилу: од синдиката до државне власти“ (А. Кардозо), „Истраживање о класној и групној свести у савременом руском друштву“ (М. Ф. Черниш), „Повезаност друштвеног и класног и класни идентитет у градским и сеоским областима“ (К. Л. Шарма) и „Свест о припадности друштвеном слоју и поистовећење с њим у Кини“ (Ли Веј).

Имајући у виду све већи значај кинеских „цигала“ за светску економску грађевину, што је адут захваљујући којем та земља има све активнију улогу и у другим сегментима односа на глобалном нивоу, рад кинеских аутора у овој књизи доприноси и бољем разумевању односа у тамошњем друштву који су до тога довели и предикција које сада, када се овај зборник посматра са одређене временске дистанце од периода када је анализа извршена, већ имају јасне обриси у пракси. Између осталих, ту је и закључак Лија Пејлина из првог дела књиге, у којем говори о томе да је „промена коју је доживела друштвена структура Кине након реформе и отварања ка свету изузетно дубока, а развојни тренд који та промена буде обликовала одредиће правац и будућност Кине“. Он у раду наводи да ће, „како урбанизација постепено напредује у Кини, услед старења становништва и промена

у понуди радне снаге, доба кинеске јефтине радне снаге постепено проћи“. Ту закључује оно што је сада већ видљиво, да ће „будући економски раст Кине морати да направи прелаз са робе 'произведене у Кини' (*made in China*) на робу произведену као 'кинески сопствени бренд', па ће се упоредна предност кинеске радне снаге све више одражавати у квалитету њеног рада“.

Када је реч о односима у кинеском друштву, у последњем раду Ли Веј говори о томе каква је свест о припадности друштвеном слоју у Кини и каква је идентификација са тим, подсећајући већ на самом почетку како је „за тридесет година од почетка реформе и отварања ка свету Кина доживела преображај из пољопривредног друштва у савремено индустријско друштво и прешла с планског економског система на тржишни економски систем“. Због тога, како истиче, „њени друштвени слојеви такође су доживели велико интересно раслојавање, па је у сваком друштвеном слоју дошло до самопоистовећења и формирања групне свести, што је, пак, утицало на појаву несклада и фрагментације идентитета слојева“. Аутор дефинише класну свест и свест о припадности друштвеном слоју, као и саму свест о друштвеном раслојавању, која се односи на перцепцију разлика између друштвених слојева у јавности. Затим, говори о свести о слојном идентитету, где се испитује да ли појединац који припада неком слоју препознаје границу раздвајања и да ли увиђа да дели исте интересе с другим припадницима свог слоја, као и каква је свест о сукобима између друштвених слојева, која указује на

то како јавност перципира односе између друштвених група.

Управо у том делу аутор објашњава како је дошло до поделе друштвених слојева према интересу, али и до неких сукоба интереса, говорећи да је узрок томе то што су „од припадника радних јединица повезаних са државом грађани постали самосталније 'друштвене особе', док су радни односи, у којима је некада господарила држава, постали тржишно условљени“. На основу анализе извео је више закључака: већи део кинеске јавности осећа да постоје сукоби између слојева, свест о сукобима интереса између друштвених група најизраженија је код службеничких занимања и оних који себе сврставају у ниже друштвене слојеве, док се сукобљеност интереса између друштвених група углавном испољава у подели на богате и сиромашне, у индустријском сукобу и затегнутим односима између руководиоца и народа. Један од примера којима је Ли Веј показао особеност настанка кинеске свести о друштвеним слојевима јесте да „код осетљивије класификације слојева власници приватних предузећа би се радије сврстали у

'средњу класу' или чак 'радничку' и 'сеоску' него да себе опишу као 'слој власника предузећа'“. Аутор истиче да је то „специфичан феномен који никада није примећен у западној теорији класне анализе“.

Због издвојених примера и још многих других који се односе на све четири државе, зборник *Друштвена стипификација у земљама БРИК-а: промене и перспективе* представља вредну упоредну студију о онима који, у актуелном глобалном односу снага, заједничким снагама покушавају да обезбеде не само своје „место под сунцем“ већ и важну активну улогу на међународној сцени, налазећи заједничке економске, као и политичке и безбедносне интересе. Она, такође, представља студију која нуди шири контекст за разумевање међународних односа у времену глобализације. Без обзира на временску дистанцу од дана када је објављена, као и то да је прошло више од деценије од када је настала идеја, њена вредност је у томе што је и са таквим размаком довољно свежа да се разумеју актуелни догађаји, анализира учињено у међувремену и предвиде будући процеси.

Predrag Đ. Bajić^[1]

Faculty of Sport
Union-Nikola Tesla University
Belgrade (Serbia)

UDK 316.34(81)(049.32)

316.34(470)(049.32)

316.34(540)(049.32)

316.34(510)(049.32)

Review

Received 21/06/2021

Accepted 21/06/2021

doi: 10.5937/napredak2-32836

Overview of those to come: Chinese “bricks” in the global economy

Li Peilin, MK Gorshakov, Celi Scaloni,
KL Sharma (eds.), *Handbook on Social
Stratification in the BRIC Countries: Change
and Perspective*, Zavod za udžbenike, Beograd,
2014, 846 pages [in Serbian]

In a very short time period, the acronym BRIC has become recognizable to the extent that it is no longer necessary to further explain its meaning. The term was coined by the British economist Jim O'Neill, who playing with the English word “bricks”, entitled his 2001 report for the Goldman Sachs investment bank *The World Needs Better Economic BRICs*. The author wished to emphasize that the “world needs better economic bricks” by connecting on a global scale countries with growing economic potential – Brazil, Russia, India and China – countries which, as O'Neill predicted in later papers, could considerably alter the global economic order by the middle of the century.

It is precisely these better “bricks” which have attracted such great interest on the global

[1] predrag.bajic@fzs.edu.rs

level. The report directed the attention of other countries and investors towards regions which were known respectively as “the global factory” (China), the “global raw material base” (Brazil), the “global gas station” (Russia), and the “global office” (India). Not only that, the economic potential of these countries elevated their cooperation to a higher level resulting in the first BRIC summit held in 2009 in Ekaterinburg. The second summit was attended by South Africa.

Although they share economic interests, which are recognizable on the global level as well, other segments of these societies remained in the background and are less known to the general public. This problem was addressed by a team of sociologists, who published the comprehensive study *Social Handbook on Social Stratification in the BRIC Countries: Change and Perspective*, edited by Li Peilin, M. K. Gorshakov, Celi Scalón and K. L. Sharma, who was the author of all nine studies relating to India. This handbook was the result of the agreement on cooperation, signed in 2009 by the Chinese Academy of Social Sciences (CASS) and the Russian Foundation for Humanities (RFH), and later extended to include sociologists from Brazil and India. The handbook contains 36 articles, divided into nine thematic units, with extensive data, graphs and tables, as well as a rich bibliography, which helps future researchers. The handbook was translated and published in Serbia by the Zavod za udžbenike in 2014, one year after the first edition (translated by Miljana Protić).

From first pages one is able to see that by filling in the gaps in existing literature this “comparative study helps us achieve a better

understanding of the economic and social growth in these countries but also lead us to unveil the mystery of how these emerging powers, with dramatic differences in history, geography, culture, language, religion and politics could share a common will and take joint action”. Li Peilin addresses this question in the introduction, where he stresses that “it is the profound social structural changes in these countries that determine their future, and to a large extent, will shape the socio-economic landscape of the future world”. The significance of the effort is proved by the list of 28 associates, whose brief biographies are presented in the pages following the introduction.

The first part of this comparative study titled “Changes in social stratification” contains the following analyses: “Social stratification and its transformation in Brazil” (C. Scalón), “Changes in social stratification of Russian society within a period of transformation” (Z. T. Golenkova and M. K. Gorshakov), “Social stratification and change in contemporary India” (K. L. Sharma), “Changes in China’s social stratification since 1978” (Li Peilin).

The second part of the handbook is dedicated to studies of the working class: “Labor, workers, and politics in contemporary Brazil: 1980-2010” (M. A. Santana), “The working class in a transitional society: from the Soviet Union to the Russian Republic” (Z. T. Golenkova and E. D. Igitkhanian), “The urban industrial working class and the rural peasant working class in India” (K. L. Sharma), “The status quo and change in the working class in contemporary China” (Li Wei and Tian Feng).

The peasantry of these countries is analyzed in the third part of the book: “Brazilian peasantry: a history of resistance” (M. de Nazareth Baudel Wanderley), “The transformation of the social structure in modern Russia” (A. A. Hagurov), “The differentiation of the peasantry in India since Independence” (K. L. Sharma), “Rural society and peasants in China” (Fang Ping).

The fourth section of the *Handbook* focuses on business enterprises and entrepreneurship: “Innovative entrepreneurship in Brazil” (S. K. Guimarães), “The development of entrepreneurship in Russia: main trends and the status quo” (A. Chepurensky), “Tradition and entrepreneurship of Indian private entrepreneurs” (K. L. Sharma), “China’s fledgling private entrepreneurs in a transitional economy” (Chen Guangjin).

The fifth part of the book presents studies of the middle class, both from the historical and the contemporary perspective: “The formation of the middle class in Brazil. History and prospects” (A. Salata and C. Scalón), “The middle class in Russian society: homogeneity or heterogeneity?” (N. E. Tichonova and S. V. Mareyeva), “The rise of the middle class in India since Independence” (K. L. Sharma), “The heterogeneous composition and multiple identities of China’s middle class” (Li Chunling).

The question of income inequality is addressed in the articles given in the sixth part of the *Handbook*: “Income inequality and social stratification in Brazil: key determining factors and changes in the first decade of the 21st century” (L. G. Costa and C. Scalón), “Income

inequality in Russia” (Y. Epikhina), “Poverty and income inequality in India’s urban and rural areas” (K. L. Sharma), “Structural characteristics and trends of income inequality in China” (Chen Guangjin).

The seventh section is dedicated to the problem of education inequality: “Education inequality and social stratification in Brazil” (M. da Costa, M. C. Koslinski and L. G. Costa), “Inequality in education: the case of Russia” (D. L. Konstantinovskiy), “Education and social stratification in India: systematic inequality” (K. L. Sharma), “Educational inequality and educational expansion in China” (Li Chunling).

Consumer practices in the BRIC countries are examined in the eighth section: “Beyond social stratification: a new angle on consumer practices in contemporary Brazil” (M. Castañeda), “Consumption and lifestyle in Russia” (P. M. Kozyreva, A. E. Nizamova and A. I. Smirnov), “The new emerging consumption class and their lifestyles” (K. L. Sharma), “The stratification of consumption among social classes, occupational groups, and identity groups in China” (Tian Feng).

The ninth and final section of the book is entitled “Class awareness and values” and includes the following articles: “Working class formation in Brazil: from unions to state power” (A. Cardoso), “The research of class and group consciousness in contemporary Russian society” (F. M. Chernysh), “Social-class connection and class identity in urban and rural areas” (K. L. Sharma), “Stratum consciousness and stratum identification in China” (Li Wei).

The work of Chinese authors presented in this book contributes to a deeper understanding of societal relations in China, which have brought about the increasing importance of Chinese “bricks” in the global economic structure and the ever more active role the country has in other segments of global relations. The predictions given in the book, observed from a time distance since the period when the analysis was performed, can now be clearly outlined in practice. Among others, one of the predictions that should be mentioned is that of Li Peilin from the first part of the book in which the author states that “the transformation that the social structure of China has experienced after the reform and opening up to the world is truly profound and the trend which this transformation creates will determine the directions and future of China”. In his article, Peilin mentions that “as urbanization gradually continues in China, due to an aging population and changes in labor supply, the era of Chinese cheap labor will gradually pass”. A prediction that is now reality is also made, namely “China’s future economic growth will have to shift from ‘made in China’ goods to ‘Chinese own brand’ goods, so the comparative advantage of Chinese labor will increasingly be reflected in the quality of its work”.

On the topic of relations within Chinese society, the final article in the book by Li Wei addresses class consciousness and identification in China, reminding the reader at the very start that “in the thirty years since the beginning of the reform and opening to the world, China has undergone a transformation from an agricultural

society to a modern industrial society and has moved from a planned economic system to a market economic system”. Because of this, the author explains “its social strata also experienced a great stratification of interest, with each social stratum experiencing self-identification and the formation of group consciousness, which, in turn, influenced the emergence of discord and a fragmentation of the identity of the strata.” Li Wei defines class consciousness and social stratum consciousness as well as the consciousness of social stratification, which involves the public perception of social differences. Further on the author analyses the consciousness of stratum identity, examining whether the individual perceives the boundaries of the social stratum they belong to and whether they recognize the interests they share with other members of their stratum, as well as the consciousness of conflict between social strata, which further points to the public perception of the relations between social groups. It is in this section that the author explains how such societal stratification based on interests took place and the resultant conflict of interests, claiming that the cause of this is that “from members of work units connected with the state, citizens have become more independent ‘social persons’, while labor relations, which were once ruled by the state, have become market-conditioned.” On the basis of this analysis the author makes several conclusions: that the majority of Chinese society feels that there is a conflict between social strata, that awareness of conflicts of interest between social groups is most pronounced among civil servants and

those who classify themselves within lower social strata, while conflicts of interest between social groups are mainly manifested in the division between the wealthy and the poor, in an industrial conflict and strained relations between managers and the people. One of the examples that Li Wei offers as an illustration of the particularities of the emergence of social strata in China is that “with a more sensitive classification of strata, private business owners would rather be classified as ‘middle class’ or even ‘working’ and ‘rural’ than to describe themselves as members of the ‘business owner class’”. The author points out that this is a “specific phenomenon that has never been noticed in the Western theory of class analysis”.

Because of the examples we have given and many others relating to the four countries,

the *Handbook on Social Stratification in the BRIC Countries: Change and Perspective* is a valuable comparative study for all those who in the current global balance of power are working together to secure not only their “place under the sun” but also assume an active role on the international stage through the identification of common economic as well as political and security interests. The book also provides a wider context for the understanding of international relations during the period of globalization. Regardless of the time distance since its publication and the fact that more than a decade has passed since the idea was first born, the value of this book is that it is still fresh enough to help its readers understand current events, analyze what has been achieved in the meantime and predict future processes.

UDK 316.34(81)(049.32)

316.34(470)(049.32)

316.34(540)(049.32)

316.34(510)(049.32)

评论

投稿 21/06/2021

收稿 21/06/2021

doi: 10.5937/napredak2-32836

普雷德拉格·巴伊奇¹

联合体育学院 – “联盟大学——尼古拉·特斯拉”，贝尔格莱德
(Union-Nikola Tesla University, Belgrade)

展望未来：全球经济中的“金砖”中国

Li Peilin, M. K. Gorshkov, Celi Scaloni and K. L. Sharma (ed.): Social stratification in the BRIC countries: changes and perspectives. Textbook Institute, Belgrade, 2014, 846 pages

在很短的一段时间内，金砖四国这个词变得如此容易辨认，以至于在日常讲话和报纸报道中，除了提到它之外，没有任何其他的解

1 predrag.bajic@fzs.edu.rs

释。本世纪第一年,它由英国经济学家吉姆·奥尼尔(Jim O' Neill)在高盛投资银行的经济研究报告中创制,原名《世界需要更好的经济金砖四国》,利用了英语单词的发音。这样,他强调“世界需要更好的经济‘砖块’”,并在全球范围内把巴西、俄罗斯、印度和中国的经济潜力与日益增长的发展联系在一起,为此他后来预测,到21世纪上半叶,世界经济秩序可能会发生重大调整。

正是这些潜在更好的“金砖”在全球引起了广泛关注。报告将其他国家和投资者的观点集中在被公认为“世界工厂”(中国)、“世界原材料基地”(巴西)、“世界加油站”(俄罗斯)和“世界办事处”(印度)的地区。不仅如此,这些国家的经济潜力也将它们的相互合作提升到了一个更高的水平,因此金砖四国第一次峰会于2009年在俄罗斯叶卡捷琳堡市举行,随后南非共和国也加入了这个圈子。

尽管与经济利益有关,这在全球一级是可识别的,但这些社会的其他部分仍然处于幕后,世界公众不太了解。社会学家团队试图通过一项全面的研究来改变金砖四国的社会分层:变化和观点(金砖四国社会分层手册:变化和观点),李培林、M.K.Gorshkov、Celi Scalon和K.L.Sharma,他写了所有九篇与印度有关的分析。这个收藏的想法是2009年中国社会科学院(CASS)和俄罗斯社会科学基金会(RFH)签署的合作协议的结果,之后通过与巴西和印度社会学家的合作扩大了这个收藏。结果是收集了36篇论文,分为9个专题单元,大量的数据、图表以及丰富的书目,为进一步的研究提供了可能的指导。2014年,在原版(由Miljana Protic翻译成英文)出版一年之后,教科书研究所出版了塞尔维亚语版。

封面上已经暗示，“这项比较研究填补了现有文献的空白，有助于我们更好地了解四个主要新兴国家的经济增长和社会发展，并回答了一个问题：这些新兴大国在语言、宗教和政治上的差异，他们可能志同道合，共同行动。”作者李培林在介绍中谈到了这一点，他强调“这些国家社会结构的根本变化将决定它们的未来，但也在一定程度上决定了世界的社会经济格局。”28位同事的名单，他们的简短传记在介绍后的几页上，也谈到了认真。

这项比较研究的第一部分题为“社会分层的变化”，包括以下分析：巴西的社会分层及其变化(C.Scalon)、“转型时期俄罗斯社会分层的变化”(Z.T.Golenkov和M.K.Gorshkov)、“现代印度的社会分层和变化”(K.L. Sharma)和“1978年以来中国社会分层的变化”(李培林)。

第二部分讨论了以下作品中的工人阶级：“1980-2010年当代巴西的劳动、工人和政治”(M.A. Santana)、“转型社会中的工人阶级：从苏联到俄罗斯联邦”(Z.T.Golenkov和E.D.Igitkanijan)、“印度城市工业和农村农业工人阶级”(K.L.Sharma)和“当今中国工人阶级结构的现状与变化”(李伟、田锋)。

第三部分论述了以下作品中的农民问题：《巴西农民：反抗的历史》(M. de Nazareth Baudel Vanderley)、“现代俄罗斯农村社会结构的转型”(AA Khagurov)，“获得独立后印度农民阶层的分层”(K. L. Sharma)及《中国农村社会与农民》(范平)。

在第四部分中，重点对公司和企业家精神进行了以下分析：“巴西的创新创业”(S. K. Guimaraes)、“俄罗斯企业家精神的发展：

主要趋势和现状”(A. Chepurenko)、“传统与创业”印度私营企业家(K. L. Sharma)和“中国转型经济中私营企业的开端”(陈光金)。

第五部分从历史和当代趋势两个方面论述了中产阶级,包括以下几部作品:《巴西中产阶级的创造:历史与未来展望》(A.Salata和C.Scalon)、“俄罗斯社会的中产阶级:同质性还是异质性?”(N.E.Tihonov和S.V.Marejev)、“印度独立后中产阶级的崛起”(K.L.Sharma)和“中国中产阶级的异质构成与多重身份”(李春玲)。

第六部分关注收入不平等:“巴西的收入不平等和社会分层:21世纪第一个十年的关键决定因素和变化”(L.G. Costa和C.Scalon)、“俄罗斯的收入不平等”(J.Epikin)、“印度城乡地区的贫困和收入不平等”(K.L.Sharma)和“中国经济不平等的结构特征和趋势”(陈光金)。

教育不平等是第七部分的主题,包括以下论文:“巴西的教育不平等与社会分层”(M. da Costa, M. S. Kozlinski and L. G. Costa)、“教育不平等:俄罗斯案例”(D. L. Konstantinovski)、“印度的教育和社会分层:系统性的不平等”(K. L. Sharma)和“教育不平等与中国教育的扩张”(李春玲)。

当谈到消费时,这一主题在第八部分的以下分析中得到了阐述:“不仅仅是社会分层:一种看待现代巴西消费实践的新方法”(M. Castañeda)、“俄罗斯的消费和生活方式”(P. M. Kozireva, A. E. Nizamova and A. I. Smirnov)、“新兴消费阶层及其生活方

式”(K. L. Sharma)和“中国社会阶层、职业群体和身份群体之间的消费分层”(田锋)。

在最后第九部分,题为“阶级意识和价值观”,以下作品被分组:“创造巴西的工人阶级:从工会到国家权力”(A. Cardozo)、“当代俄罗斯社会阶级与群体意识研究”(M. F. Chernish)、“社会和阶级之间的联系以及城乡地区的阶级认同”(K. L. Sharma)和“中国社会阶级归属感和认同感”(李伟)。

鉴于“金砖”中国对世界经济建设的重要性,这是中国在全球其他关系领域发挥越来越积极作用的王牌,本书中中国作者的工作有助于更好地理解那里的社会关系。也导致了这样的预测,即现在,当从分析执行期间的一定时间距离观察到这个集合时,在实践中已经有了清晰的轮廓。其中有李培林在书的第一部分的结论,他说:“改革开放后中国社会结构所经历的变化是极其深刻的,这种变化将决定中国的发展方向和未来。他在论文中指出,“随着中国城市化进程的逐步推进,由于人口老龄化和劳动力供给的变化,中国廉价劳动力时代将逐渐过去。”、“中国未来的经济增长必须从‘中国制造’商品向‘中国自有品牌’商品转型,因此中国劳动力的比较优势将越来越多地体现在工作质量上。”

谈到中国社会的关系,李伟在他的最新作品中谈到了中国社会阶层的归属意识和认同感,一开始就回顾“改革开放三十年来,中国经历了从农业社会向现代工业社会的转变,从计划经济体制向市场经济体制的转变。”因此,正如他所指出的,“它的社会阶层也经历了巨大的利益分层,因此在每个社会阶层中都有自我认同和群体意识

的形成,而群体意识又反过来,影响了阶层认同的不和谐与碎片化的出现。作者界定了阶级意识和归属于社会阶层的意识,以及社会分层意识本身,即公众对社会阶层间差异的感知。接着,他谈到了阶层认同意识,考察了一个属于某一阶层的个体是否认识到分离的边界,是否看到自己与其他阶层成员有着相同的利益,以及社会阶层之间的冲突意识。公众如何看待社会群体之间的关系。

正是在这一部分,作者解释了社会阶层是如何按利益划分的,但也存在一些利益冲突,认为其原因是“公民从与国家有联系的工作单位成员的身份转变为了更加独立的‘社会人’,而曾由国家控制的工作关系已转为由市场主导。”李伟举例说明了中国人社会阶层意识出现的一个特殊性,那就是“在更为敏感的阶层分类下,私营企业主宁愿把自己归为‘中产阶级’甚至‘劳动’和‘农村’,也不愿把自己说成‘企业主的阶层’”。作者指出,这是“西方阶级分析理论中从未注意到的一种具体现象”。

由于与这四个国家有关的孤立例子和许多其他方面,金砖国家收集社会分层:变化和观点是对那些在当前全球权力平衡中的国家进行的有价值的比较研究,他们不仅要争取“阳光下的地方”,而且要在国际舞台上发挥重要的积极作用,找到共同的经济利益和政治安全利益。它还提出了一项研究,为在全球化时代理解国际关系提供了更广泛的背景。无论出版当天的时间距离,以及自该理念诞生以来已经过去十多年的事实,其价值在于,即使有这样的差距,也足以让人了解当前事件,分析其间所做的事情,预测未来的进程。